

HIPPOCRAT. TEXTE ALESE.

Traducere din limba greacă de C. Săndulescu, cu un studiu introductiv
de I. Ghelerter și B. Dușescu

Editura Medicală, București, 1960.

Opera lui Hipocrate, „părintele“ devenit aproape legendar al medicinei, este de o veșnică actualitate. El e reprezentantul perioadei de maturitate a medicinei grecești, un observator înzestrat cu eminente calități, constituind o piatră de hotar în istoria gândirii medicale materialiste. De aceea am citit cu un deosebit interes traducerea lui C. Săndulescu. Această traducere cuprinde cele mai remarcabile lucrări ale lui *Hippocrate* (Epidemiile, Aforismele, Despre aer, apă și lacuri, Despre fracturi).

C. Săndulescu este un excelent cunoscător nu numai al lui Hippocrate, ci și al limbii grecești și al bibliografiei hipocratice. Unul dintre meritele de seamă ale traducerei sale constă în faptul că noțiunile folosite de Hippocrate, deseori de neînțeles pentru cititorul de azi, sînt minuțios comentate iar comentatorul nu face niciodată greșeală ca „actualizîndu-l“ cu orice preț pe Hippocrate, să atribuie eminentului reprezentant al școlii medicale de la Cos, idei străine de preocupările sale. Pe cititorul de azi îl impresionează mai ales precizia observațiilor și descrierilor medicale ale lui Hippocrate, pronosticurile din aforisme, exactitatea acestora care depășește considerabil, epoca în care au fost formulate, intuirea numeroaselor corelații existente între factorii de mediu și boli.

Volumul este prefațat de un studiu foarte interesant și aprofundat scris de I. Ghelerter și Dușescu. Meritul autorilor este acela de a fi prezentat opera lui Hippocrate împreună cu epoca sa, scoțînd în relief legăturile lui Hippocrate cu filozofia materialistă greacă și dînd o imagine cuprinzătoare, sintetică a activității acestui medic-filozof. În mod cu totul judicios, punctul de vedere al autorilor este acela de a prelua din moștenirea trecutului numai focul, nu și cenușa. Tocmai de aceea, Ghelerter și Dușescu prezintă nu numai materialismul naiv și dialectica spontană a lui Hippocrate, ci insistă și asupra limitelor gândirii medicale hipocratice luînd poziție fermă împotriva mitizării reacționare „neohipocratice“.

Tălmăcirea în limba română a operei lui Hippocrate umple o veche lacună. Ea îmbogățește, alături de traducerea lui Celsus apărută în anul trecut, transpunerea în românește a clasicilor medicinei universale.

Iosif Spielmann